

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvae Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1615

De L. Annæo Seneca
vetervm avctorvm loci.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-466](#)

xxvj
DE L. ANNÆO SENECA
VETERVM AVCTORVM LOCI.

Eusebius in Chronologiâ.

I.
Olymp.
ccxi.

ANNÆVS Seneca Cordubensis, præceptor Neronis, & pa-
trius Lucani Poëta, incisione venarum, & veneni haustus
perit.

II.

B. Hieronymus de scriptoribus Ecclesiasticis.

L. Annaus Seneca Cordubensis, Socionis Stoici discipu-
lus, & patruus Lucani Poëta, continentissime vitæ fuit: quem
non ponerem in Catalogo Sanctorum, nisi me illæ epistola prouocarent quæ leguntur
à plurimis Pauli ad Senecam, & Seneca ad Paulum: in quibus, cum esset Ne-
ronis magister, & illius temporis potentissimus, optare se dicit, eius esse loci apud
suos, cuius sit Paulus apud Christianos. Hic ante biennium quam Petrus &
Paulus coronarentur martyrio, à Nerone interfectus est.

III.

Commentarius antiquus in Iuuenal's Satyr. v. versu cix.

A Senecâ.] Hic sub Claudio quasi conscius adulteriorum Julia Germanici
filia, in Corsicam relegatus, post triennium reuocatus est. qui et si magno desiderio
Athenas intenderet, ab Agrippinâ tamen erudiendo Neroni in palatium ad-
ductus, sœnum immanemque natum & sensit citò & mitigavit: interfamiliares
solitus dicere, Non fore sœuo illi leoni, quin, gustato semel hominis cruento,
ingenita redeat sœuitia. Huic postremò, quod habitus esset inter conscos coniu-
rationis Pisonianæ, Nero per Tribunum ultimam necessitatem denuntiavit. Hic
interritus, amicorum animos, quibus iam eius casus lacrimas excinerat, ad firmi-
tudinem reuocauit, rogitans: Vbi præcepta sapientiæ? vbi tot per annos medi-
tata ratio aduersus imminentia? cui præterea ignara fuerit Neronis sœuitia?
neque aliud superesse post matrem fratrémque interfectos, quam ut educato-
ris præceptorisque necem adiiceret. Deinde sibi venas præsecans, crurumque
venas abrumpens, & durante tractu lentitudineque mortis, hausto veneno, postre-
mò calida aqua stagnum introiens, exanimatus est.

Tacitus lib. xv. Annalium. Cuius verba in Vitâ data & explicata sunt.

Cetera quæ ad Senecæ vitam pertinent, videre potes apud eumdem aucto-
rem lib. xi. xii. xiii. xiv. & xv. Annalium: sed & apud Dionem lib. vlt. Sueto-
nium & Xiphilinum in Nerone, Plutarchum ὁπλοστίας, & in vita Othonis.

N O T Æ.

II.

IVS ESSE LOCI APVD SVOS.] Hoc in adsimulatis illis epi-
stolis adumbratū exstat: Nam
qui meus apud te locus, qui tuus
velim ut meus. Balbuties est, fueritque: qui
tuus apud tuos locus, velim ut meus.

III. SENSIT CITÒ, ET MITIGAVIT.] Pro-
mente Scholiaſtæ videbatur: & indicauit.
Nam sequentia sic volunt.

VBI PRAECEPTA SAPIENTIAE?] Sunt
è Tacito sumpta, an ex ipsis Senecæ verbis?
quæ vulgo tradita Tacitus scribit.

ELO-